

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרה"צ שלום ארוש שליט"א | פרשת ויצא | מ' כסלו ה'תשע"ז (21/11/15) | גליון 445

סוד ההצלחה

בשבוע שעבר דיברנו על מעלת השמחה שהיא סוד הקיום של עם ישראל, ולמדנו שעל ידי השמחה זוכים לגילוי שכונה, לשמירה מיוחדת ולברכות גדולות; ולעומת זאת כאשר לא שמחים במצוות זה ביזיון נורא לקב"ה ולכן תלתה התורה את כל ה-צ"ח קללות בעניין חוסר השמחה במצוות.

במשך השנים זכיתי לחזור על הדיבורים הנפלאים האלה בגוונים רבים כדי לעורר את בני ישראל היקרים לשמוח במצוות ולהעריך את המצוות. רבים שומעים את השיעורים וזה מחיה את נפשם. אך עם זאת ראיתי שישנה התגברות עצומה של היצר הרע בנושא הזה. היצר הרע מפחד מאוד מהשמחה, לכן הוא מכניס בלב האדם מחשבות כאלה: "אמנם הדיבורים האלה יפים ונכונים ומחיים את הנפש, אבל זה לא שייך אליי, כי אני בקושי מצליח לקיים מצוות, בקושי מספיק משהו בחיים שלי, איך אני יכול לשמוח?; אני - יש לי הרבה יצר הרע והרבה כישלונות, איך אני יכול להתעלם מהכול ולשמוח?; אני - המצוות שלי עקומות וחלשות וחסרות, וכי בכאלה מצוות אפשר לשמוח? נכון, שצדיקים גדולים או אנשים שכל חיים תורה ויראת שמיים צריכים לשמוח, אבל אדם כמוני - אין לי במה לשמוח". לכן למרות כל הדיבורים וכל החיזוקים, אני רואה אנשים שבורים ומדוכאים שחוזרים ושואלים: 'איך אני יכול לשמוח במצוות המועטות והחלשות שלי?'

בגלל שהמחשבות השקרות האלה כל כך ממלאות את האדם ושוברות אותו, צריכים לחזק את הנקודה הזאת בלי סוף, כמו שאומר רבנו בליקוטי מוהר"ן (ליקו"ת ה) שצריכים להחיות ולהשיב את הנשמות הנפולות בשבעה משיבי טעם שהם "כל מיני מטעמים המשיבין את הנפש", שרבנו מכנה אותם "אמרות טהורות" ו"דיבורים כשרים". ולכן נשתדל בסייעתא דשמיא בשורות הבאות להראות לכל אחד ואחד שהדיבורים האלה שייכים גם לו.

ישנן כמה נקודות שכל אחד צריך לראות נגד עיניו בעניין מידת השמחה: א. קודם כול, צריכים לדעת שכל מצווה, ולא רק מצווה, אלא כל נקודה הקטנה ביותר של עשיית צדק ה', ואפילו רק הרצון לעשות רצון ה' - כל נקודה כזו היא אינסוף. בשביל לסבר את האוזן נאמר שכל נקודה כזו היא מיליארד דולר.

אם כך נכון שאין בבעלותך עשרה בנייני דירות ואין לך יאכטה פרטית - אבל האם זו סיבה לא לשמוח במיליארד דולר שיש לך?

ב. מצווה ומצווה ניתן לשמוח מיליון שנה. כאשר ר' נחמן מברסלב כתב לשמוח בנקודות טובות הוא מדבר אפילו על אדם שצריך למצוא בכל החיים שלו איזו נקודה קטנה אחת: "כי איך אפשר שלא עשה איזה מצווה או דבר טוב מימיו..."

ג. בנסו, הערך של המצווה הוא בגלל גודל הזכות לעבוד ולשרת את מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ולכן אדרבא, בגלל שאתה חושב שאתה כל כך גרוע וכל כך מסכן - היא הנותנת שדווקא אתה צריך לשמוח הרבה יותר. תאמר לעצמך: איך לא אישמו אחרי שמלך כל כך גדול בחר ביצור שפל וגרוע כמוני לשרת אותו! ג. ה' יתברך נותן את השכר לאדם כפי הערך שהאדם מעריך את המצווה. ולהעריך את המצווה פירושו לשמוח בה. לכן אם אתה שמח במעט המצוות שלך, אתה תקבל עליהן שכר גדול מאוד; אבל אם אתה מעריך אותן מעט, השכר שלך יהיה מועט.

ד. גם אם אתה מרגיש שיש לך מעט מצוות וכו', אבל הוגע עצמך וחשוב: אז מה אתה רוצה - להתקדם הלאה, או לרחם על עצמך ולהרגיש שאתה הכול ח"ו? אתה בוודאי רוצה להתקדם. אם כן מה הדרך להתקדם? וכי אתה חושב שאתה יכול ביום אחד לעשות הרבה מצוות וללמוד הרבה כמו גדולי הצדיקים? דע, שגם הצדיקים הגדולים ביותר התחילו במעט ושמחו בו וכך עשו עוד ועוד עד שהגיעו למעלתם הגדולה. אם אתה לא שמח ולא מעריך את המעט לא תוכל להתקדם לעולם, כי המעט בעיניך נחשב לכולם, אם כן אתה לא תעשה את המעט ולכן לעולם לא תגיע לעשות הרבה, כי רק מי שמח במעט יגיע למעלות גדולות של הצדיקים, לכן תשמח במעט ותחשיב את המעט, וכך תמיד יהיה לך החשק לעשות עוד מעט ועוד מעט, וכל הנקודות הקטנות והמועטות - תצטרפנה לחשבון גדול מאוד, ותפתח בפניך הדרך לעשות הרבה!

ה. כמו כן לא תמיד אדם יכול לעשות דברים מושלמים, אבל חלקים קטנים תמיד ניתן לעשות. לדוגמה, אדם רוצה מאוד לגמור את כל ספר תהילים, והוא רואה שיש לו רק כמה דקות לומר

תהילים, אז הוא מתייאש ואומר הרי גם כך לא אגמור את הספר, אז חבל להתחיל; ולעומת זאת מי שמח ומחשיב אפילו פרק תהילים אחד, תמיד ימצא זמן לפרק אחד ולעוד פרק, והוא יגמור הרבה מאוד ספרי תהילים.

נמצא על פי שני הסעיפים האלה שהשמחה במעט מעוררת את הרצון של האדם, ואילו הלולז במעט סוגר לאדם את הרצון וממילא הוא לא יוכל להתקדם!

ו. כל המצוות שאדם מקיים הן ברחמי ה' עליו שמזכה אותו ומעורר את לבבו לקיום המצוות, וכפי שלמדנו, חוסר השמחה במצוות הוא ביזיון למלך - אם כן כאשר אדם לא שמח במעט המצוות שיש לו הוא סוגר את הרצון העליון לתת לו ולעורר את לבבו לזכות לעוד מצוות, כי אף אחד לא אוהב לתת למי שלא מעריך את מה שהוא מקבל ועוד מזלזל, ומלכותא דארעא כעין מלכותא דרקייעא, שכאשר אדם לא מעריך זה סוגר את הרצון העליון שלא יתנו לו להתקדם.

ז. וזה לא רק סוגר לו את האפשרות להתקדם, אלא גם מעורר עליו וקטרוג גדול שממנו נובעות כל ה-צ"ח קללות כפי שבארנו, כי העצבות נובעת מזה שיש לאדם הרגשה שהכול מגיע לו ושמשמייים חייבים לו, והוא שבור כי לא הולך לו כפי שהוא רוצה - כל אלה מחשבות של גאוה המעוררות קטרוג גדול.

ח. דע, שה' לא חייב לאף אחד כלום, וכל מה שהוא מזכה את האדם זה במתנת חנים. אדם שיש לו הכרת הטוב והערכה, גם כשמבקש להתקדם הלאה יש לדברים חן, והם מתקבלים בלבב של הקב"ה כביכול; אבל כשמבקש מתוך ההרגשה שחייבים לו ושנוהגים אותו שלא כדיון הוא מלא בטענות ומענות, זו כפיית טובה והוא מאוס בעיני ה'. נמצא שהשמחה וההערכה שבעשיית המצוות נותנות לאדם חן וגורמות לו שיתקבלו בקשותיו.

ט. כמו כן מכיוון שהשמחה במצוות היא הכרת הטוב כלפי הקב"ה, יוצא שהיא הורסת לכל הטוב שבעולם, כי הכרת הטוב היא השורש והיסוד לכל המידות הטובות ולכל הטוב שבעולם; ואילו חוסר שמחה פירושו כפיית טובה שהיא השורש לכל הרע.

י. אדם שהוא עצוב - ה' עוזב אותו ולכן הוא רק נופל ונכשל, כמובא בספר המידות שעל ידי עצבות הקב"ה אינו עמו, ומביא לעצמו מריבה וייסורים וביזיונות

ואבלות ל"ע וכעס ומחלות וכחידים ושריפות ומחלוקות ושכחה ומפסיד הפרנסה ומעורר את הדין וחושבים עליו לממעלה לרע לו רח"ל!

המסקנה מכך היא שגם אם אדם מרגיש שיש לו את מלוא ההצדקה להיות בעצבות, אבל מה זה ייתן לו? ה' יעזוב אותו והוא רק ייפול ויסבול עוד ועוד - וכי זה מה שאתה רוצה? אל תהיה צודק, תהיה חכם. אתה יכול להיות צודק, אבל ה' לא יהיה אתך, וכי זה שווה לך? אל תהיה עצוב-צודק שרק סובל וסובל וממשיך על עצמו עוד ועוד סבל, אלא תהיה חכם ותשמח גם בנקודות הקטנות ביותר שלך וכך אתה רק תצליח ותעלה מעלה מעלה.

יא. כמו כן העצבות היא עבירה גדולה וכולה סיטרא אחרא, וכי יש היתר באיזה שהוא מצב שבעולם לעשות עבירות ולחזק את כוחות הטומאה בעולם, ולגרום לגלות השכינה ולגלות ישראל (כמבואר בליקו"מ וליקו"ה)?!

וכל מה שכתבנו כאן זה בהנחה שבאמת יש לאדם רק מעט מצוות, ואף על פי כן עליו לשמוח ונובעת כל ה-צ"ח קללות שלכל יהודי יש אינסוף מצוות כי "אפילו ריקנין שבך מלאים מצוות כרימון". כל ההרגשה שאדם מרגיש שהמצוות שלו מועטות ושכולו ריק ממצוות היא שקר ורמאות של היצר הרע כדי לסמא את עיניו שלא יראה את העשירות העצומה שיש לו במצוות ולא יראה את האמת, וכל זה כדי לקחת לו את השמחה, כי היצר הרע יודע, שאם אדם יהיה בשמחה - הוא לא יכול לו.

לכן אדם צריך להקדיש זמן להתבוננות שיראה עד כמה הוא מלא וגדוש במצוות: הרי תפילין הוא מניח בכל יום קרוב לשעה, ובכל שנייה שהתפילין עליו הוא מקיים כמה מצוות, לכן יכפיל כל שעה בדקות ובשניות, וכיפיל בימי השנה ובשנים שבהן הניח תפילין עד היום והוא כבר יגיע למספר אסטרונומי של מצוות; כל שכן מצוות ציצית שהיא של האדם כל היום, שבעה ימים בשבוע; ויחשוב שכל רגע בשבת הוא מקיים כמה מצוות השקולות כנגד כל התורה, וכך יחשב את השניות של השבתות שזכה לשמוח; וכך יחשוב על כל מילה בתורה ועל כל מילה בתפילה; וכל הימנעות מעבירה גם היא נחשבת מצווה; וכן ישנן הרבה

המשך בעמוד 3

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>יום א' י' כסלו (22/11/15) תיקון הכללי העולמי רחבת החותל המערבי בשעה: 20:00</p>	<p>יום ב' י"א כסלו (23/11/15) נהריה והסביבה ביי"כ לעולי גזוזיה רח' קיבוץ נלויות 22 בשעה: 20:00</p>	<p>ביום ד' בירושלים בחיכל הישיבה בשעה 20:30 בחיולן רח' המעפילים פינת המצודה ביה"כ ע"ש הללי צה"ל בשעה 21:30</p>
---	--	--

ויקבע במקום (בראשית כח) סוד תפילת ערבית אומר רבי נתן (מנחה ז') הנה נודע שהאבות היו הראשונים לגלות מלכות השם בעולם, והם עשו זאת על ידי שידעו לצמצם את האור הגדול אותו השיגו לאורות קטנים, למצוות מעשיות, לדיבורי אמונה פשוטים.

ושוש כל השגתם הייתה המחשבה, שידעו לדבק מחשבתם בקדושה, ושמרו עצמם מכל מחשבה שאינה רצויה לפני ה', כי הכל מתחיל במחשבה, כמאמר הזוהר הקדוש 'כולהו במחשבה אתברי' ולזה זכנו על ידי עבודת התפילה, כי היא העיקר בתיקון המחשבה, שהאדם מבין שאין שום מצאיות חוץ מה' (מחשבה - חשב מה) שאין עוד מלבדו.

לכן תקן כל אחד מהאבות תפלה לדורות, אברהם תקן שחרית, שאז מאיר אור היום כמ"ש (בראשית כ"ג) "וישכם אברהם בבקר", ואור זה של תפילת שחרית נמשך בשורשו מאור האין סוף, שהוא אור כל האורות. אבל אי אפשר לקבלו מחמת ריבוי האור, לכן עשה אברהם כלי וצמצום לאור כדי שיוכל כל אדם לזכות כפי טרוחו והשתדלותו להשיג

מן האור הזה המאיר באור בוקר, והצמצום הזה הם תיבות תפילת שחרית, מ'מודה אני' ועד 'עלינו לשבח'

אחר כך בא יצחק והוסיף תפלת מנחה, כדי שגם החלושי כח שלא מאיר להם האור הגדול של הבוקר, ואף התייאו מלבקשו, יוכלו לקבל הארת הדעת, על ידי שישתדלו לומר את תיבות התפילה, ובפעולה זו יזריח להן מן האור שהאיר בתפילת שחרית, כי האור של תפילת מנחה יונק משיירי אור הבוקר, שזה בחינת תפלת מנחה, אותה מתפללים בזמן שמתחיל האור להתמעט כמ"ש (ירמיה ו') 'פי ינטו צללי ערב'

אבל יעקב אבינו שהוא בחיר האבות, הוסיף לתקן גם תפלת ערבית, בזמן החושך, שגם שיירי האור נעלמו, ואפילו לצדיקים ועובדי ה' יש הסתלקות המוחין, אז תיקן יעקב להתפלל, שזה בחינת "ויפגע במקום" שפגע במקומו של עולם בזמן של "ויגלו שם" בזמן החושך, והייתה כוונתו להורות לכל יהודי יהודי, בכל דור דור, שגם במצב שאין הארה של בוקר, גם כאשר שרייטם של אור תפילת מנחה נעלמו, והאדם נמצא בחושך גמור, גם שם מאיר מקומו של עולם, כי לית אתר פניו מיניה, וכמ"ש (מיכה ז') 'פי אשב בחשך ה' אור לי', והתיבות של התפילה יש בכוחן

להאיר את כל המחשכים.

זה הטעם שזכה יעקב לשם 'ישראל', שם המרמז לשלמות המוחין, כי עיקר השלמות זה להוריד את ההשגות הגבוהות ביותר, למוקדמות הנמוכים ביותר, וכך עשה יעקב, הוא הוריד את השגותיו הנגבות במראה הסולם לעומק הנפילה של כל אחד ואחד בכל דור ודור עד עקבתא דמשיחא. שגם אותם נשמות שאבדו תקווה וסוברים שבמקומם אין נמצא ה' יתברך ח"ו, ידעו ויאמינו שגם במקום יש ה' יתברך כי "מלא כל הארץ כבודו" (ישעיה ו), והוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו, כלומר, אין מקום שהוא לא נמצא בו.

והלל הוא, שאבות הקדושים כולם עסקו בתיקון העולם, אך יותר מכולם זכה יעקב בחיר האבות, שזכה להעמיד שנים עשר שבטים כנגד שנים עשר נוסחאות התפילה, וזכה לתקן תפילת ערבית, שהיא עיקר המעמד של האיש הישראלי בכל מה שעובר עליו, וגילה יעקב, שגם אם האדם במצב שנאמר בו (בראשית א') 'ויהי ערב פני היום' יש לו את האפשרות לדבק במקומו של עולם, להמשיך את עצמו בתשוקת האמונה על ידי דבורים פשוטים לה' יתברך, אורו של עולם.

מעלת לימוד ההלכה - ח"ב

דיון המוגש ע"י בית הוראה "חוט של חסד" מאת הרה"ג ר' אלחנן שלום אלגרוד שליט"א ר"כ הוראה דומ"צ ד"ק "חוט של חסד" ודין בביה"ד "משפט חסד

הדיעה היא מהיצר הרע שבלב הקשה היא האפיקורסות והקשיות שהיצר הרע מקשה את לבו לכל פרעה. והתקן לזה הוא לימוד הפוסקים, כי שרש המחלוקת הזאת הוא ממחלוקת שבקדושה הינו מחלוקת התנאים והאמוראים שבמקרא, ומהשתלשלותם למטה נתנה ממש מחלוקת המצד הרע. ועל ידי לימוד הפוסקים הלכות פסיקות ותקשר אל השלום שבקדושה ואז נתבטל מחלוקת היצר הרע שבלבו ונפתחין לו שער השכל שיגיע להשיב על האפיקורסות שבלבו. וכל זמן שאינו זוכה לחידד ולפתח שכלו צריך לקטוף רק על אמונה גם בקשיות אלו, כי העיקר הוא האמונה. של"ם ראשי-תבות וידע מה שתשיב לאפיקורס, כי על-ידי לימוד פסק הלכה שהוא ההכרעה והשלום זוכין לדעת להשיב על האפיקורסות שבלבו. גם על-ידי לימוד הפוסקים זוכה להתפלל פראי בגל לבו. כי עקר מניעת התפילה שאינו מתפלל בכונה פראי הוא רק מחמת שאין האמונה בשלמות לבו חלוק מהשם יתברך. כי באמת אם היה האדם יודע ומאמין בלב שלם שמלא כל הארץ כבודו והוא יתברך עומד עליו בשעת התפילה וישמעו ומאזין ומקשיב כל דבר ודבר של התפילה, בודאי היה מדקדק מאד לכוון את דבריו והיה מתפלל בהתלהבות גדול. רק מחמת שבלבו חלוק ואינו חזק בדיעה זאת בלב שלם, בשביל זה אינו מדקדק כל-כך ואינו מכוון לבו היטב בתפלתו. וכל זה נמשך מהקשיות והקפירות שבלב הנ"ל שהם בחינת מחלוקת היצר הרע שבלבו. ועל פני ע"י-ידי לימוד הפוסקים, שעל-ידי-זה מנסלחין מחלוקת היצר הרע בשורשו פנ"ל, על-ידי-זה זוכה להתפלל פראי בכל לבבו באמת. וזה: 'אודך בישך לבב' [הפילים קט"ו], 'לבב' ד'ויקרא בשמי יצרו, אימתי - ב'למדי משפטי צדקך פנ"ל'.

י. ע"י לימוד הפוסקים מעמידים אנשי חיל שלא יתקרבו כוחות הטומאה לחידושי תורה שמחדש [ליקרי"מ תנייני תורה כ"א].

יא. ע"י לימוד פוסקים עד שידע להורות הוראות, גורם פקידה לכמה עקריות, ובא לידי יראה, ומבטל הרהורי ע"ז וכן שאר הרהורים [ספר המידות ערך "פוסק" חלק שני אותיות א-ג, ספר המידות ערך "הרהורים" אות י"ב].

יב. רביה"ק זיע"א הוהיר על לימוד פוסקים יותר מכל שאר הלימודים ואמר שכל איש ישראלי מחויב ללמוד בכל יום יום פוסקים ולא יעבור [שיחות הר"ן שיחה כ"ט, ז"ל: "ואמרו: שכל איש ישראלי מחויב ללמוד בכל יום יום פוסקים ולא יעבור. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איהו סעיף שולחן ערוך באיזה מקום שהוא אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשולחן ערוך. כי צריך ללמוד איזה דין בשולחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו". זוהי אחת משתי הנהגות הכלליות לכלל אנשי שציוה רביה"ק זיע"א ושמעיה קפ"א: (1) "וזאת הייתה הנהגה הכללית שצוה והזהיר את כולם. דהינו ללמוד פוסק בכל יום. אפילו ביום שאין לו פנאי ילמד על כל פנים איהו סעיף שולחן ערוך בכל מקום שהוא. ואמר שהוא חייב גדול על כל אחד מישראל. (2) גם זאת הייתה הנהגה כללית שהזהיר את כל אחד ואחד. דהינו להתבודד בכל יום ויפרש ושיחתו לפני השם יתברך ולבקש מלפניו רחמים ותחנונים לזכות להתקרב לעבודתו יתברך. ושיחה זו תהיה בלשון אשכנז שמדברים בו וכו'. וכמבואר מזה בספריו הקדושים, וכבר נדפס".

יג. לימוד הלכה הוא עצה להעלות את האמונה [ליקרי"ה הל' שבת הלכה ב' אות י"א].

כל הרצוא לטעום טעם חיזוק אמיתי ולהתענג בעונג שבת אמיתי יקרא השבת ליקוטי הלכות "הלכות מתנה" הלכה ד' ויצא יעקב שצאמה ע"י מוהר"ג פ"ש בשבת בבקר, אחר שנטל ידיו לאכל שחרית, והגשיף באמירתו, עד שפגעט נשפחה ערב. [אג"ת ה' פרז, ס"ב].

הצדיקים הגדולים הנודעים הם תמיד בבחינת בעלי תשובה אך-על-פי שלא טעמו שום טעם חטא הם ושלום מעולם. פי הם עושים תשובה בכל פעם על השגתם הראשונה, כמו שפ"תוב בהתורה "קרא את יהושע" בסימן ו'. וגם על-פי רב הם יורדים בכונה למקומות נמוכים מאד מאד בשביל להעלות הנפשות ממשם להתזרם בתשובה, שהיו בחינת מה שאמר אדמו"ר זכרנו-לברכה: "ואני ידע מלגלותי בדם וכו' בשביל לטהר וכו', וזכה אלו הצדיקים יש תקנה לכל מי שיאחזו בהם, שיצלה ממקום ירידתו ללכה גדולה וכו', פי אלו הצדיקים הגדולים הם עקר הבעלי תשובה, כי רק הם נקראים בעלי-תשובה, פי הם הבעלים של התשובה, וכל מי שחש על חייו ורצה לשוב בתשובה, צריך לקבל מהם. וזמנו שדברתי מזה עם אדמו"ר זכרנו-לברכה. [ליקרי"ה ח"ב הלכות תפלת מתנה ז' ב].

יד. עיקר הגאולה נוס יציאת מצרים ותיקון חטא אדם הראשון, הוא ע"י לימוד ההלכות [ליקרי"ה הל' פסח הלכה ד' אות א'].

טז. ע"י לימוד הפוסקים זוכים לתיקון הדעת, להשלמת האמונה ולאכילה דקדושה [ליקרי"ה הל' חלב ודם הלכה ד' אותיות ב-ג].

טז. ע"י לימוד הפוסקים זוכים לדעת איך להתנהג בכל מצות התורה [ליקרי"ה הל' שבתות הלכה ב' אות א', ז"ל: "ומהר"ג זיע"א: "ואמרו: הנהגתו שהוא בחינת סוף האמת שהיא מבררת כל דני התורה לאמתן עד שיודיעו על ידה הלכה למעשה. ועל פני גם בהמקרא בעצמה העקר לאסוקי שמעתיא אלפא דהלקתא. וזהו עצם מעלת לימוד הפוסקים שהם מבררים בהלכה באמת שנוקה לידע איך להתנהג בכל מצות התורה".

יז. ע"י לימוד ההלכות מעוררים י"ג מדות של הדמים וה' יתברך מרחם עלינו ומושיע אותנו מכל צרותינו [ליקרי"ה הלכות כלאי במטה הלכה ד' אות י"ד].

יח. ע"י לימוד ההלכות שהם דעתו יתברך, יודעים אותו יתברך ונכללים בו, ויוצאים מכל הצרות [ליקרי"ה הלכות אמטומוס הלכה א' אות א', ז"ל: "ומהר"ג זיע"א: "ואמרו: ויחזקו שיהיה רגיל בזה, בודאי יחטוף בכל יום ללמד איזה הלכות התורה שהם דעתו יתברך שעל ידי זה יודיעו אותו יתברך ויכללו בו יתברך ועל ידי זה בעצמו יצא מכל הצרות וכו'. ועל ידי זה יתקנה אהדות הפשוט מתוך פגולות משתנות וכו' ועל ידי זה עקר בטול הצר וכו' וכן חזר חלילה לטובה".

יט. מובא בביאור הליקוטים [סי' א אות ד] שעיקר הלימוד בגולה היה בבירור ההלכה, וז"ל: "לעובדא ולמעשה מבואר מדבריו הקדושים אשר שמעתי מאבי ז"ל, שהייתה כוונת אדונו מורנו ורבונו ז"ל, שיהיה עיקר הלימוד בבירור הלכה מתורה שבע"פ ובלמוד הנסתר והפנימי".

כ. ע"י לימוד ההלכה מבטל מעליו כל מיני כפירות ומחלוקות רחוניות וגשמיות - מעליו ומעל כל העולם [סדר היום מוהר"ג ח"ו יצחק ברייס ז"ל אות י"א].

כא. ללמוד שו"ע בכל יום זה טובת הנשמה ויסוד היהדות [שיחות מתוך חיי הסבא דף שניה].

ש"ת של חסד

לרגל השמחה הנפלאה במוסדותינו שהתקיימה בשבוע שעבר - טקס חלוקת תעודות "יורה-יורה" בהל' איסור והיתר לאברכי כולל ברסלב "חוט של חסד" להוראה, הבאנו במדור שבועי הקדום מוקדמות ומהפוסקים המדברים בעניני מעלת לימוד ההלכה, והשבוע בעוה"ת נביא את המקורות מדברי רביה"ק זיע"א ומדברי מוהר"ג זיע"א.

ויה"ד שכל האברכים היקדים המסולאים בפו שעוטרו בכתב ההוראה, יזכו להמשיך ללימוד וללמוד ולהורות את עם-ישראל כדת של תורה, ויפוצו מענינותיהם הוצה, ויתקיים בהם הפסוק [דברי הימים א', י"ז]: "ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ".

ו. ע"י לימוד הפוסקים מפריש ומבדיל הרע מהטוב [ליקרי"ה תורה ח' אות ו']. וז"ל רביה"ק זיע"א: "ולבוא לזה להפריש ולהבדיל ולבטל הרע מהטוב הוא על-ידי תורה ותפילה, ולמד התורה והיה ללון לקמקה של הלכה, הינו ללמד פוסקים. פי יש בהתורה אחיזת הטוב והרע, שצאחזן מביחית אסור והתר, קמא וטורח, קשר ופסול, שיש בהתורה; וכל זמן שאינו מברר ההלכה הוא מערב טוב ורע, ועל פני אינו יכול להפריש ולבטל הרע מהטוב, והוא בבחינת [משלי י"א]: "ידרש רע תבואנו; עד אשר הוא מעין ומברר הפסק-הלכה ומברר האסור והמותר וכו', דהינו על-ידי לימוד פוסקים, אזי מפריש הטוב מהרע. אך לזכות לזה השכל, שיוכל ללון לקמקה של הלכה, הוא על-ידי תפילה, כי מי שיש נמשך השכל". ומוסיף מוהר"ג זיע"א [ליקרי"ה הל' ברכת הפירות הלכה ח' אות י"ט] ש"ע"י לימוד הפוסקים אין כוח ביד הרע להפיל את האדם וזכה להישאר קיים על מעמדו.

ז. ע"י לימוד הפוסקים נתבטל יצה"ר שבלבו ויכול לעבוד את ה' ולהתפלל בכל לבבו [ליקרי"מ תורה ס"ב אות ב']. ומוהר"ג זיע"א [ליקרי"מ שם אותיות ד-ו] מבאר זאת בהרחבה וז"ל: "אפלו אלו הקשיות שיש עליהם תשובה, לפעמים נקטמתו שבילי השכל ואינו יודע להשיב על האפיקורסות שבלבו. וזה בחינת: 'חלק לבם' [ישעיה י"ב] שיש מחלוקת בלבבו בין שני יצרי. פי הדיעה היא מהיצר הטוב שבלבו, והקטרת

ט. לימוד פוסקים ובפרט כשזוכים לחדש בהם, זה בחינת שעשוע עולם הבא, וזוכים להולדה נבא, ולשלושת קוי האמת [ליקרי"מ תנייני תורה ב' תורה רפ"].

המשך דבר ראש הישיבה

מצוות שלא ניתן להעריך כגון חסד ועזרה לזולת, וכגון שעבוד כדי לפרנס את בני ביתו ולגדלם לתורה; וכן אישה שעובדת בביתה כל רגע ורגע היא מקיימת כמה וכמה מצוות של חסד וחיון הילדים וכבוד שבת; ועוד מצוות בלי סוף שלא ניתן לחשב ולהעריך; וכל שכן כאשר נבוא לחשב את הרצונות הטובים...

בעניין זה ראיתי מהניסיון שטוב מאוד שאדם ייקח לעצמו מחברת וירגיל את עצמו לכתוב בכל יום כעשר דקות כל מיני תודות וכל מיני נקודות טובות שיש לו. תלמידים שכתבו בכל יום מאה נקודות כאלה ראו שינוי עצום בכל החיים שלהם. כי השכחה שהיצי הרע מחדיר בלב שהאדם יישכח את כל הטוב שיש לו כל כך חזקה, שצריכים להתגבר כנגדה בכל יום ויום לזכור בזיכרון חזק את האמת הפשוטה שכל יהודי מלא במצוות. וכאשר אדם כותב ורואה לנגד עיניו את "חשבון הבנק" המנופח שלו שמתנפח יותר ויותר בכל יום - זה עוזר לו לזכור, וזה לא יישכח ממרהר, כמו שכתוב: "כתוב זאת זיכרון בספר" שהכתובה מעוררת את הזיכרון כנגד כל השקרים של היצר הרע.

בכל פעם שאדם בא לבקש מה' יתברך להתקדם ברוחניות הוא מן הסתם מרגיש כמה הוא חסר וכמה הוא מתגעגע לעשות עוד ועוד ולהתקרב לה' עוד ועוד. לכאורה זה דבר טוב וחיוני, אבל באמת זו סכנה עצומה. הסכנה היא שישכח את כל הטובות שעשה אתו ה' יתברך ואת כל האוצרות הרוחניים שכבר נמצאים באמתתו. לכן כשאדם ניגש להתבודדות, או כשניגש לבקש כל בקשה מה', הוא חייב להקדיש זמן לפני כן להתבונן בכל הטוב שיש לו, בכל המצוות והנקודות הטובות. ולא יעשה זאת מהשפה ולחוץ אלא יתבונן בפנימיות על פי מה שכתבנו כאן ויעמיק ויתבונן עוד ועוד עד שזוכה לייקר ולהחשיב כל מצווה, ורק אז יוכל לגשת ולבקש הלאה. קודם כול תודה על כל מה שזיכתם עדי היום ורק אחר כך תחשבו איך להתקדם!

ובאמת רק זו הדרך להתקדם הלאה. אי אפשר להתקדם מתוך תחושת מסכנות ומתוך זלזול במצוות שכבר יש לך. רק כאשר אתה מרגיש שיש ברשותך אוצרות אדירים, יש לך את החשק והרצון והסייעתא דשמיא להתקדם באמת. על פי זה הסברתי את דברי רבנו בספורי מעשיות: "שובו אל האוצרות שלכם והיו משתמשים באוצרות שלכם" - תתבוננו בכל האוצרות הרוחניים והתורה והמצוות שכבר יש לכם, ובכך תוכלו להתקדם הלאה בעבודת ה', נמצא שאתם משתמשים באותם האוצרות שנמצאים אצלכם כמונו ומדחף שמקדם אתכם בהמשך עבודתכם. וכאשר אדם בשמחה בכל התקדמות קטנה, הוא יתקדם הרבה מאוד, כי מי שהולך לאט ושומה במעט - מגיע מהר מאוד. וזה מרומז בפרשת השבוע בעניין יעקב אבינו שכתוב עליו: "וישאת יעקב רגליו" ומבואר ברש"י שלבו נשאת את רגליו מכוח השמחה. ועל ידי ששמחה בהיותו בחוסר כול, וזה לקפיצת הדרך, וזכה להעמיד שנים עשר שבטים ולהזויר ארצה ברכוש רב בגשמיית וברוחניות.

בברכת שבת שלום לכל עם ישראל.

"ויהי נא פי שניים ברוחך אלי"

עובדא זו, אך כשבאחד הימים נפטר אחד מגדולי הגבירים, וגם מהלווייתו נעדר הרב, לא יכלו ראשי הקהל להבליג יותר; הם שלחו שליח אל הרב לאמור: "באם אינכם מגיעים ללויה - עליכם לוותר על משרת הרבנות!" כששמע הרב את דברי השליח, נענה: "אכן, אבוא להשתתף בלויה".

המלווים צעדו עם המיטה, והנה רואים הם את רב העיר קרב ובא. הוא ניגש אל המיטה, העביר ידו מעליה, ולפתע אחזה תדהמה במלווים: לא גופת נפטר שכבה על המיטה, כי אם קורת עץ רחבה! -- --

"הביטו גם ראו, היאך נראים פני מתיכם הכשרים", נשא הרב קולו בתוכחה, "המזיקים חטפו את הנפטר שלכם, ואתם חפצים כי אבוא ללוותו?"

הדיבור נעתק מפיות האנשים; מרוב בהלה נאלמה לשונם. תוך כדי כך, העביר הרב שוב את ידו על המיטה, ולהפתעתם נראתה שוב גופת הנפטר עליה, כבתחילה!

תושבי העיר לא יכלו שלא להיזכר במאורע הפלאי שהתרחש זמן קצר קודם לכן, לאחר פטירת המהרש"א, כשבמהלך לוויתו התיישב על מיטתו, החל מדפדף בספרו, והביא לשקיעת הכנסיה הטמאה, שבין כתליה המירו יהודים רבים את דתם ---

או אז הבינו כי דבר אחד מדברי רבי שמואל אליעזר לא שב ריקם; אכן, גדול משכמו ומעלה הוא הרב החדש, וכוחו עצום, אלא שהיטיב להסתיר עצמו מעיני כולם והיה לצדיק נסתר.

ספר המידות

מי ישעם כשחזרו על הגוים לסוף לוקחין ט"שלו כעל-קרתי. [גניבה ח']

סיפור לשולחן שבת

לברך! אותות התרגשות ניכרו על פני העשיר, כאילו נראה היה שהמתין לשעת כושר זאת והוא נענה ללא היסוס: "חפץ אני שתבטיחו לי שאזכה בן גדול בתורה כמוכם".

התכנס הרב בהרהוריו, וככלות שעה קלה, נשמע קולו: "בקשה גדולה שאלת. דע כי היא לא תוכל להתממש, אלא רק בתנאים אלו: לאחר שזוגתך תפקד בזרע של קיימא, עליו להסתלק מן העולם". העשיר דרוך כולו לדברי המהרש"א, "ואחרי לידת בנכם, תפטר גם זוגתך..."

אמונתו של העשיר בגדולת המהרש"א, הייתה ללא סייג, והוא הכריז על אתר: "מסכים אנכי לכל תנאי!" אולם הרב טרם נתן לו את הבטחתו: "מה באשר להסכמת אשתך, מנין לך שתיאות לשלם על הילד במחיר חייה?"

לא התמהמה הגביר, רץ היישר אל ביתו וסיפר לאשתו את דבר הרב, וגם היא, שצדקת הייתה ויראת ה', נתנה את הסכמתה לתנאי. התפעל המהרש"א מגדולת נפשם והבטיחם: "עתידים אתם לזכות לבן גדול בתורה כמוני, ואני אגדלו ואלמדו תורה!"

דברי המהרש"א התקיימו אחד לאחד; לאחר שנפקדה האישה, שבק העשיר חיים, ולאחר לידתה את בנה נפטרה גם היא לעולמה. היתום הקטן גדל בביתו של רבי שמואל אליעזר, שהשיג עליו בעינא פקחא ולימדו תורה והיה לו לאב ולמחנך, אם כי איש לא ראה בו גדלות מיוחדת.

שנים רבות חלפו מאז, וכשהגיע שעת פטירתו של המהרש"א, הורה לפרנסי העיר למנות את בן טפוחיו לרב תחתיו.

מספר שבועות מיום התמנות הרב החדש שמו אנשי העיר לב למנהגו יוצא הדופן: הוא אינו משתתף בשום לוויה המתקיימת באוסטרו! הם נאלצו להשלים עם

לרגל יומא דהילולא המהרש"א זצוק"ל שחל בה' כסלו

העיר כולה לבשה חג. חנויות נסגרו, בעלי מלאכה שבתו וסתם יום של חול הפך לחגיגי ומיוחד. בנים ואבות לבושים במיטב מחלצותיהם. ניכר כי יום טוב היום בתוככי הרובע היהודי באוסטרו. כל אלו העידו על מאורע חשוב המתקיים בעיר: חגיגת הנחת אבן הפינה לבית הכנסת החדש!

היה זה בתחילת תקופת כהונתו של רבי שמואל אליעזר איידל'ס - המהרש"א. מוקם בית כנסת חדש. ראשי הקהל החליטו פה אחד להעניק לרבם החדש את כיבוד הנחת האבן. אלא שלפתע נשמע קולו של אחד מעשירי העיר: "רבותי! עצרו לרגע והקשיבו לעצתי, הרי לשם השלמת בניית בית ה', דרוש הון עתק, מוטב אם כן, שתמכרו את הכיבוד למרבה במחיר!"

רחש לחש עבר בין הפרנסים, וכעבור רגעים אחדים הכריעו כי הצדק עם הדובר. הגבאי פתח במכירה, ועשירי אוסטרו החלו מתחרים ביניהם על קניית הכיבוד. תחילה נקבו בסכומים צנועים ועדינים, אך אט אט החלו להעפיל אל הגבעה. זה מעלה וזה מוסיף בקודש עד שלפתע פתאום התנשא שוב קולו של אותו עשיר הוגה הרעיון: "הריני מנדב שק מלא בדינרי זהב!"

נשימתם של כל הנוכחים נעתקה. ולשונם כמעט שדבקה לחיכם; מדובר היה בסכום אגדי, שאיש מנגידי העיר לא יכול היה להתחרות עמו. אולם אז שב העשיר והפתיע: "הנני מכבד בהנחת אבן הפינה את מורנו המרא דאתרא" ---

לאחר שהסתיימה השמחה, פנה המהרש"א אל הגביר: "במה אגמול לך על נדיבות לברך? בקש כל אשר עם

הדרכת התנים
נותרו מקומות אחרונים לקורס הדרכת התנים בהדרכת ובנשיאות מו"ד ראש הישיבה שליט"א עם טובי המרצים הודרו והירשים
0583266552

להכניס את האור
בס"ד בה"ה ניתן לארגן חוג בית ע"י בחירי תלמידי מו"ד הרב שליט"א להכניס ולהאיר את הדעת הנפלאה בכל מקום ללא תשלום.
חוגי בית המתקיימים ברחבי הארץ יום א' וד' מושב שדה עוזיהו (באיזור אשדוד)
יום ג' איזור הקריית
יום ד' ראשון לציון
יום ה' באר שבע
לפרטים ותיאום: הרב מרדכי
0527148571

ישיבה חדשה
בשעה טובה ומוצלחת פתחנו ישיבה חדשה לחוזרים בתשובה באווירה חמה ובייתית עם טובי הרבנים והמדריכים לבעל תשובה בתחילת דרכו בהדרכתו הצמודה של מו"ד ראש הישיבה לפרטים: הרב ליאור
052-7157836

בית של מידות ושלום

מאת הרב יצחק אבוחצירא. יועץ חינוכי ומחנך בת"ת "שלום בניין"

ואף על פי שהיצר הרע אורב לך והוא לא יניח שיהיה לך "שלום בית". תדע שזוהי בעצם טובה גדולה שבבילך כדי שתתחיל להתפלל לה' יתברך על המצב שלך.

יתברך על פינה שקטה ושם תספר לה' יתברך את כל המצב שלך תפנה אליו במילים שלך ותספר לו את כל הקשיים שעוברים עליך, ודווקא מכל מה שעובר עליך תעשה מזה תפילה לה'. תזעק אליו מעומק ליבך: "ריבוננו של עולם. אבי שבשמים, כאשר הייתי ילד בבית של ההורים שלי, לא היה להם "שלום בית" והמצב היה ממש נורא ואיום... (תרחיב ותספר כמה שיותר)

ואני רואה שגם אני ממשיך במעשי הורי, וגם אני לפעמים... והילדים שלי רואים אותי מתנהג בצורה כזו ואני מתבייש מאוד בדוגמא השלילית שאני נותן להם.

ריבוננו של עולם תרחם עלי, אני רואה את העיניים הכבדות של הילדים שלי, את העצבות הנשקפת מהפנים שלהם, אני רואה שאין להם שמחת חיים ואני יודע שהכל בגלל ה"שלום בית" שלי והמידות הלא טובות שלי. אני בטוח שאם הייתי מתקן את המידות שלי, אם היה לי שלום בית, לילדים שלי הייתה שמחת חיים. בבקשה ממך ה' תעזור לי לעבוד על המידות שלי ולכבד את אשתי ותרחם עלי שהילדים שלי יהיו מחונכים...

"דרך הדשה"

דע לך אב יקר שכשהילד שלך רואה אותך מתנהג כבן תורה במידות טובות, בעדינות ובדרך ארץ, כשהוא רואה שאתה מכבד ואוהב את אשתך, הוא גדל בריא בנפשו, עם בטחון עצמי, אהבה ושמחת חיים. הילד שלך יאהב ויעריך אותך, אתה תהיה דמות חיובית שבבילו וגם הוא שיתחנך והיה לו בית בריא.

ועיקר העבודה היא שכן; לך עיקר ה"שלום בית" תלוי בך. ועכשיו שקיבלת על עצמך להתחיל לשנות את הגישה שלך לאשתך ולילדיך, אתה כבר מתחיל בסלילת הדרך לחיים חדשים ויפים, המשך להתחזק, להתפלל ובע"ה תראה שבהית שלך יהיה משכן לה' יתברך עם כל הטוב האפשרי והשמחה שבה.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום/או לתיאום פגישה צור קשר בימים ג' - ד' משהע 8-10 בערב 0548-434-435 נייד: 073-727-0000
ה' - א' 0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

אחד מגיע לעבודה טרוט עיניים ומספר לחבריו: "אל תשאל איזה שכנים רעים יש לי! שכן הצוף אחד דפק לי בבלת ב-2 בלילה!"
"באמת הוצפה", משיב החבר, "הוא העיר אותך?" "יש לו מזל שלא ישנתי", משיב לו, "הייתי בדיוק באמצע אימון תופים..."

זמנים ויצא תשע"ז

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	בא"ש
16:02	16:18	16:09	16:21
17:15	17:17	17:15	17:18
17:54	17:50	17:50	17:54

הפטרה: אשכנזי - הושע - י"ב, י"ג, י"ד - יוברק יעקב... ע"מ: הושע י"א, י"ב, י"ג - ועמי תלואים תימן; הושע י"א, י"ג - ועמי תלואים

י"ל ע"י מוסדות "חוס של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669. טל: 02-5812210 פקס: 02-5812252 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

הם יודעים להעניק לשני? לאהוב? לצחוק ולשמח? להכיר טובה? הם אדיבים? מסבירי נעים? מנומסים? בקיצור, הם חיים אצלנו חיים משמעותיים וכיף להם בחיים? אם התשובה היא כן, אתם הורים מוצלחים, אישיים!

אבל אם השאלות, קצת נוגעות לילדים שלכם, אם הסיפור, קצת מדבר אליכם. באו ביחד נחליט היום על שינוי, בכדי לתקן את מה שהיה. לינוי לדעת, שהבית שלנו יכול להיות "בית רגוע, מקום אהבה ורעות" אך בכדי שהבית שלנו יהיה "בית מקדש", בכדי שה' יוכל להיות שותף פעיל בבית שלנו, עליו לקבל על עצמו החלטה חזקה "מהיום אנחנו משתנים!!!" מהיום נעבוד על המידות שלנו, מהיום אנחנו לא מרימים את הקול בבית (וכל שכן דברים גרועים יותר) נשתדל להשרות אוירה נעימה וחיונית ובע"ה נתפלל על זה כל יום. נספר לה' את האמת, עד כמה קשה לנו להשתנות ולהתגבר ונתחנך לפנינו שנזכה שהבית שלנו יהיה בית-טוב, בית-שמח בית-יהודי.

מדד להצלחה בחינוך ילדים

עליך לדעת אב יקר, שישנו "מדד להצלחה בחינוך הילדים" למדד הזה קוראים "מצב השלום בית" ולכן בכדי שיהיו לך ילדים טובים ומחונכים, עליך לבדוק את מצב ה"שלום בית" שלך.

ילדים שגדלים בבתי שאין שם אהבה ושלום, יסבלו ח"ו כל ימי חייהם. ילדים הגדלים בבית עם בעיות בשלום בית, אלו ילדים שיש להם בעיות נפשיות, קשה להם, רע להם בחיים, היציבות הנפשית שלהם מעורערת, אין להם בטחון בעצמם. והם בעצמם כאשר יגדלו ויתחתנו לא יהיה להם שלום בית כי זה מה שהם ראו, לזה הם התרגלו.

דווקא אתה!

אדרבה אתה שגדלת בבית שלא היה שם אהבה ושלום, דווקא אתה צריך לגרום שיהיה בבית שלך "שלום בית" שהרי אתה בעצמך סבלת מזה. אתה רואית את כל המריבות והקללות, אתה רואה זוכר את השעות הלא נעימות האלו שהיו בבית של ההורים שלך, עד שגרמו לך לברוח.

אתה חווית את הלילות שגורמתן את ראשך עמוק כזכרית ובוכה על מר גורלך.

לכן דווקא אתה צריך היום לקבל החלטה נחושה: "אני לא אתן לילדי את הסבל הזה". "אני אגדל את ילדי בשמחה". "הילדים שלי יגדלו בבית בריא". "החלטתי! אני לעולם לא אצעק ואבזה את ילדי ובטח שלא את אשתי".

בחירה נמונה!

אם בחרת זה עתה בדרך הנכונה, דע לך שיהיו לך הרבה ניסיונות בדרך ואתה צריך להיות מוכן, חזק ותקין מאוד בדעתך לא להרפות מהדרך שבחרת בה.

בבית הספר, בימינו עיקר השאלות הנין על בסיס רגשי והתאקלמות בבית ובחברה. לצערנו, ישנם ילדים רבים ששמחת החיים רחוקה מהם וילדותם שוקעת כבר בראשית הדרך. והשאלה היא מדוע?!

התשובה, נשקפת לצערנו מתוך העיניים העצובות של הילדים הללו ומצביעות על מה שעובר עליהם בד"כ בבית, אך לא רק.

מי רוצה להיות יתום?

המאמר של השבוע שתוכנן לעסוק בנושא אחר, שונה בעקבות שיחת טלפון של חבר (מחנך בכיתה ד' באחד מת"ת הטובים בירושלים) שסיפר לי על שיחת תלמידים ששמעו בהפסקה. (להלן תמליל השיחה).

"אתה יודע אברהם, אבא של מוישי שכן שלי נפטר. כל היום באים אליהם אנשים, לנחם. כולם בוכים, החדר מדרוגת שלנו מלא מודעות אבל. רק לבילה שכולם הולכים מהבית יש שם שקט. אבא שלי אמר, שצריך לנחם את מוישי, אבל אני מתבייש, אין לי מה להגיד לו ולכן עוד לא נכנסתי אליהם הביתה. מוישי טבח עצוב נורא וחושב כל הזמן על אבא שלי"

הסתקרנתי וניסיתי לשמוע את המשך השיחה בין הילדים, "אני דווקא חושב שאחרי שהוא יתרגל שאין לו אבא, הוא בטח כבר לא יהיה עצוב. כי כולם ירחמו עליו. ויותרו לו, יעזרו לו ויקנו לו דברים, יתייחסו אליו יפה כי עכשיו הוא יתום. ובבית כבר לא יהיה לו אבא שיעצק עליו וירביץ לו..." "אברהם, אין אתה מדבר, השתגעתי? מי שאין לו אבא הוא הילד הכי עצוב בעולם. אין מי שיעזרו לו וילמד אותו, יחתמו לו על מבחנים וילמד איתו בשבת!?" "זה לא נכון, אבא שלי גם ככה לא לומד איתי אף פעם, הוא כל הזמן רק צועק ומרביץ!" המשך אברהם להתגונן.

הצלצול של סיום ההפסקה קטע את המשך שיחת הילדים. חברי המורה סיפר, שהיה לו קשה להמשיך ללמד. השיחה של הילדים וביעור הדיבורים של אברהם - ילד בן עשר שהיה מעדיף להיות בלי אבא כי כך ירחמו עליו, ויעזרו לו, יפסיקו לצעוק, להעיר ולהרביץ לו, ועזרו גם ככה אבא לא לומד איתו... דיבורים אלו, לא נתנו לו מנוח. מי יודע מה עובר על הילד בבית???

לחיות אמיתי!

אין זה כ"כ מעניינו מה היה שם בסוף עם הילדים. אבל הסיפור הזה צריך להדליק אצלנו נורה אדומה. גם אנו מכירים ילדים עצובים, ילדים עם פנים נפולות, ילדים ללא שמחת חיים. מי יודע מה ילד קטן עובר בבית? לאיזה מצבים הוא חשוף?!

נניח להגע את העלון בצד ונביט בעיניים של הילדים שלנו. נהיה אמיתיים, הרי את עצמנו אנו חנו לא יכולים לשקר! נבדוק היטב: הילדים שלנו - שמחים? מאושרים? מחייכים? טוב להם אצלנו?!

"באתם מאוהר מידי?" כך ענה מרן ההזון איש זיע"א, להורים צעירים שבאו לשאול אותו: "רבי, מאוהר גיל נתחיל להנך את התינוק שלנו?". מפורסמת דעתו של מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א "שעיקר החינוך, שנקנה כמוזן בין כתיב הבית תלוי ב"התנהגות ההורים" מנובאר בהרבה בספר המידות ערך בנין. אם נזו שהעולם אומר: "התפוח לא נפל רחוק מהעץ".

הצנוע בע"ה לגדל פירות טובים, דורות ישרים ומבורכים, ולא ח"ו פירות באושים, ולכן עלינו לדאוג בראשונה לחינוך של עצמנו. זוהי כוונת ההזון איש באומרו להורים: "באתם מאוהר מידי" כי החינוך מתחיל הרבה זמן לפני שנולד הילד הראשון, החינוך מתחיל אצלנו אצל עבודת המידות שלנו.

גם אני ב"ה הורה לילדים, ואני מתכוון במאמר הנוכחי לדבר בעיקר על עצמי, לכן סילחו לי מראש על הוסגנו הישיר. ואם יהיה בע"ה אפילו הורה אחד שייקח את עצמו לעבודה על תיקון מידותיו, והיה זה שכרי.

התפוח והעץ

כאשר אנחנו מסתכלים במראה אנו רואים את עצמנו, במראה, לא נוכל לראות מישהו אחר, המראה משקפת על מי שעומד מולה.

הילדים, הם המראה שלנו. בילדים, משתקפים המידות שלנו. כל ילד וילד, הוא כענף בגזע המשפחתי. זעזע של עץ תפוחים לא יוכל להוציא תפוזים. מעץ כעסן יצאו חס ושלום פירות כעסנים ומעץ עצלן יצאו פירות עצלים. ולהיפך מעץ רגוע ייצאו פירות רגועים, מעץ זרז יצאו פירות זרזים ומעץ מתוק יצאו פירות מתוקים.

עיקר תפקידנו בעולם, הוא לעבוד ולתקן את המידות שלנו. זה לא בושה לעבוד ולתקן את המידות, אבל זוהי בושה גדולה לחיות עם מידות מקולקלות ולא לתקן אותם.

לכולנו, כן לכולנו, יש מידות הדורשות שיפוך ותיקון. אין אדם שולל מושלם, לכולנו יש חסרונות: אחד עצלן אחד כעסן אחד עצלן אחד ואחד שכן. המידות הלא טובות שבנו, מפריעות מאוד לנו ולסובב אותנו.

בביתם שמידת הכעס "הווגגת שם", בביתם בהם ההורים תמיד עצבניים ומתוחים, מבזים ומשפילים - מבית כזה בוודאי יתקשו לצאת ילדים מוצלחים.

"ההצלחה" של משפחת "עצבני" נכרת לעיני כל, והאמת תופחת על פניהם של ההורים "המחנכים". לכן אם ברצוננו ילדים מחונכים, ראשית החינוך צריכה להיות אצלנו ההורים.

בחינוך אסור לטעות!

מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א משתמש הרבה במשפט "בחינוך אסור לטעות! אם אתה לא יודע לתקן, שב ואל תעשה עדיף!"... "אפילו אם לא תחנך את ילדיך בכלל, הנזק שייגרם להם יהיה פחות. מאשר אם תחנך כמו שאתה חושב שמחנכים". והכל העיקרי בחינוך האמיתי הוא: "דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

הרב סיפר: שמגיעים אליו בחורים ומבוגרים עם בעיות שונות ומגוונות. על פניו נראה, שכלל אחד בעיה תופדת ושונה משל חברו, אך אם נתבונן בעין האמת נבחין שכולם בגרותם יש בעיה משותפת - לכולם היו מצוקות וקשיים בילדותם, וזאת כתוצאה גם מהחינוך הכולל של הוריהם ומוריהם. הצלקות הללו, יצרו אצלם משקעים ופצעים נפשיים.

הורים "פצועים" שלא מטפלים בפצעים שלהם, בדרך כלל ממשיכים לפצוע את ילדיהם. הם אפילו לא מרגישים שהם מאמללים את הילדים שלהם, אבל העצבות של הילד וההתנהגות ה"לא נורמטיבית" שלו מספרים הכל.

משהו שלנו, כולנו נתקלים בתופעה קשה של ילדים עצובים, ילדים נטולי שמחת חיים, ילדים הנראים כסוחבים את חייהם הקצרים בקושי גדול.

אם עד לפני עשור, השאלות שהיו מגיעות אלי היו שאלות על קשיי למידה וחוסר התאקלמות

הנופש יתקיים בשבת פרשת יתרו בין התאריכים: ר"ח-כ שבט, 16/01/28 - 30/01/28

לפרטים: 02-5812210
הורשמה: 052-8952029
הערה: אין בפרסומת זו מושג היתר יציאה לאילת

ה'ב'ש"י - ש"פ
ז'ר"ח - ז'אדר
1998 פופל הפל'
02-5308000